

Logopedia z audiologią stopień I, semestr 6

Spis treści:

1. Ochrona własności intelektualnej
2. Dyzartria
3. Oligofazja
4. Zaburzenia mowy w demencji
5. Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego
6. Komputer w pracy logopedy
7. Wychowanie słuchowe
8. Zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone
9. Medyczne podstawy logopedii. Onkologia w logopedii
10. Seminarium licencyjne
11. Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UwS
12. Praktyka zawodowa ciągła (logopedyczno-audiologiczna) w Poradniach audiologicznych / Praktyka zawodowa ciągła (logopedyczno-audiologiczna) w placówkach świadczących terapię osobom z zaburzeniami słuchu

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Ochrona własności intelektualnej	
Nazwa w języku angielskim:	Protection of intellectual property	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Aldona Kocyla-Łukasiewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Jacek Kowzan, dr Barbara Stelingowska	
Założenia i cele przedmiotu:	<p>Najważniejszym celem przedmiotu jest przygotowanie studentów do rozumienia praw ochrony własności intelektualnej, historii kształtowania się tych praw i organizacji je chroniących. Stworzenie warunków do teoretycznego poznania, jak i zastosowania ich w pisaniu pracy licencjackiej i magisterskiej oraz w przyszłym życiu zawodowym i społeczno-kulturalnym.</p>	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna i rozumie podstawowe zasady ochrony własności intelektualnej (zwłaszcza prawa autorskiego) i przemysłowej i rozumie podstawy prawa autorskiego na tle problemów związanych z rozwojem mediów i społeczeństwa wiedzy.	K_W10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi korzystać z wybranych źródeł naukowych zgodnie z zasadami etycznymi oraz prawem dotyczącym ochrony własności intelektualnej (w szczególności z prawem autorskim) i przemysłowej.	K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów rozwijać swoją wiedzę i umiejętności z poszanowaniem prawa dotyczącego własności intelektualnej.	K_K05
Forma i typy zajęć:	wykład (15 godzin)	

Wymagania wstępne i dodatkowe:
Brak.
Treści modułu kształcenia:
<ol style="list-style-type: none"> 1. Geneza i znaczenie pojęcia własności intelektualnej. 2. Prawo własności intelektualnej: historia, aktualnie obowiązujące akty prawne regulujące prawo własności intelektualnej w Polsce i Unii Europejskiej – Światowa Organizacja Własności Intelektualnej (WIPO): UE i Polska. 3. Przedmiot prawa autorskiego: utwór. 4. Podmiot prawa autorskiego: autor. 5. Autorskie prawa majątkowe (czas ochrony), autorskie prawa osobiste. 6. Wolna domena. 7. Dozwolony użytek prywatny. 8. Dozwolony użytek publiczny: biblioteczny, naukowo-dydaktyczny, prawo przedruku. 9. Prawo cytatu; plagiat. 10. Własność intelektualna w Internecie. 11. Prawo własności przemysłowej – podstawowe zagadnienia. 12. Ochrona wizerunku autora (marki), adresata korespondencji i tajemnicy źródeł informacji. 13. Zaliczenie.
Literatura podstawowa:
<ol style="list-style-type: none"> 1. Barta J., Markiewicz R., 2008, <i>Prawo autorskie</i>, Warszawa: Wydawnictwo Oficyna, rozdziały: III, IV, VII, VIII, IX, XII. 2. <i>Prawo Internetu</i>, 2008, wprowadzenie: P. Polański, Warszawa: C.H. BECK, rozdziały: I i LII. 3. Szymanek T., 2008, <i>Prawo własności przemysłowej. Podręcznik akademicki</i>, Warszawa: EWSPA, rozdziały: 4.1., 4.2 do 4.2.2., 4.2.6.2, 4.3.2, 4.4.1a, 5 do 5.2.1.
Literatura dodatkowa:
<ol style="list-style-type: none"> 1. Golat R., 2008, <i>Prawo autorskie i prawa pokrewne</i>, wydanie V, Warszawa: C.H. BECK. 2. www. Vagla.pl
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:
Wykład ilustrowany prezentacjami multimedialnymi, elementy konwersacji.
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:
Wszystkie efekty weryfikowane będą podczas kolokwium zaliczeniowego na koniec semestru.
Forma i warunki zaliczenia:
<p>Zaliczenie na ocenę. Kolokwium pisemne.</p> <p>Kryteria ocen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 0–50% – niedostateczny (2,0), • 51–60% – dostateczny (3,0), • 61–70% – dostateczny plus (3,5), • 71–80% – dobry (4,0), • 81–90% – dobry plus (4,5), • 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	3 godziny
Udział w konsultacjach	2 godziny
Przygotowanie się do kolokwium i udział w nim	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Dyzartria	
Nazwa w języku angielskim:	Dysarthria	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Sofia Kamińska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Kamila Bigos	
Założenia i cele przedmiotu:	Charakterystyka i klasyfikacje dyzartrii. Programowanie i prowadzenie terapii w przypadku zaburzeń dyzartrycznych.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie charakterystyki dyzartrii.	K_W07 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie procedury postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w przypadkach dyzartrii.	K_W05 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie najważniejsze metody komunikacji alternatywnej.	K_W11 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi zaplanować postępowanie diagnostyczno-terapeutyczne pacjenta z dyzartrią i prowadzić je.	K_U03 E.2L.U1.

U_02	Potrafi napisać opinię logopedyczną na podstawie wyników badania z użyciem wybranych technik diagnozowania dyzartrii.	K_U11 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość własnych umiejętności potrzebnych do kontaktu z dziećmi i osobami dorosłymi z dyzartrią.	K_U05 E.2L.K4
K_02	Jest gotów formułować opinie, wnioski, instrukcje; posługiwać się terminologią interdyscyplinarną i współpracować ze specjalistami innych dyscyplin zajmujących się zdrowiem.	K_U03 E.2L.K4
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Opanowane podstawy: teorii rozwoju i zaburzeń mowy, psychologii rozwojowej, gramatyki opisowej współczesnego języka polskiego.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dyzartria – znaczenie terminu – logopedyczne i medyczne definicje. 2. Przyczynowo-objawowa charakterystyka zaburzeń dyzartrycznych. <ol style="list-style-type: none"> a) Specyfika zaburzeń dyzartrycznych – symptomatologia. b) Przyczynowe klasyfikacje dyzartrii. c) Objawowe klasyfikacje dyzartrii. 3. Etiologia, patomechanizm, objawy – rozpoznawanie typów dyzartrii. 4. Choroby i uszkodzenia układu nerwowego ze współwystępującymi typami dyzartrii. Prezentacje materiałów filmowych z przykładami zaburzeń mowy o charakterze dyzartrii w różnych jednostkach chorobowych. 5. Metody i techniki diagnostyczne w dyzartrii. Skala dyzartrii U. Mireckiej i K. Gustaw, Profil dyzartrii S. Robertson. 6. Procedury postępowania logopedycznego w dyzartrii. 7. Opracowywanie opinii logopedycznej na podstawie wyników badania z użyciem wybranych technik diagnozowania dyzartrii. 8. Standardy postępowania logopedycznego – programowanie terapii osób z dyzartrią. 9. Medyczne wyniki badań i ich interpretacja. 10. Zaburzenia językowe i komunikacyjne w MPD. 11. Organizacja pracy logopedycznej w dyzartrii, dokumentacja przypadku. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Gałkowska I., 2012, <i>Diagnoza dyzartrii u dorosłych w neurologii klinicznej</i>, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 2. Jastrzębowska G., 2003, <i>Zaburzenia dyzartryczne u dzieci</i>, [w:] T. Gałkowski, G. Jastrzębowska (red.), <i>Logopedia. Pytania i odpowiedzi</i>, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, s. 120–141. 3. Jauer-Niworowska O., 2009, <i>Dyzartria nabyta. Diagnoza logopedyczna i terapia osób dorosłych</i>, Warszawa: WAPS. 4. Lewandowski A., Tarkowski Z., 1989, <i>Dyzartria. Wybrane problemy etiologii, diagnozy i terapii</i>, 		

Warszawa: Wydawnictwo ZSL.

5. Michalik M., 2015, *Mózgowe porażenie dziecięce w teorii i praktyce logopedycznej*, Gdańsk: Harmonia Universalis.
6. Michalewicz R. (red.), 2001, *Mózgowe porażenie dziecięce*, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL.
7. Mirecka U., Gustaw K., 2005, *Dyzartria w mózgowym porażeniu dziecięcym. Eksperymentalna Skala dyzartrii jako technika diagnostyczna pomocna w określaniu specyfiki zaburzeń mowy w MPD*, [w:] „Logopedia”, 34, s. 273–289.
8. Mirecka U., 2008, *Standard postępowania logopedycznego w przypadku dyzartrii*, [w:] „Logopedia”, 37, s. 235–242.
9. Obrębski A, Woźnica B., 1997, *Zaburzenia dyzartryczne u dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym*, [w:] H. Mierzejewska, M. Przybysz-Piwkova (red.), *Mózgowe porażenie dziecięce. Problemy mowy*, Warszawa: Wydawnictwo DiG, s. 21–24.

Literatura dodatkowa:

1. Bigos K., Panasiuk J., Popiołek-Janiec A., 2021, *Afazja a dyzartria – problemy diagnozy różnicowej w przebiegu powikłanych schorzeń neurologicznych. Studium przypadku* [w:] „Logopedia”, t. 50(2), Lublin: Polskie Towarzystwo Logopedyczne, s. 201–226.
2. Gustaw K., Mirecka U., 2001, *Dyzartria jako objaw kliniczny boreliozy*, [w:] „Logopedia”, t. 29.
3. Gustaw K., Mirecka U., 2000, *Dyzartria w chorobach neurodegeneracyjnych. Skala Dyzartrii w diagnozie pacjenta ze zwyrodnieniem mózdkowo-oliwkowym*, [w:] „Logopedia”, t. 27, s. 153–160.
4. Jastrzębowska G., Pelc-Pękala O., 1999, *Diagnoza i terapia dysartrii*, [w:] T. Gałkowski, G. Jastrzębowska (red.) *Logopedia. Pytania i odpowiedzi*, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.
5. Jauer-Niworowska O., Kwasiborska J., 2009, *Dyzartria. Wskazówki do diagnozy różnicowej poszczególnych typów dyzartrii*, Gliwice: Wydawnictwo Komlogo.
6. Jauer-Niworowska O., 2009, *Dyzartria nabyta. Diagnoza logopedyczna i terapia osób dorosłych*, Warszawa: WAPS.
7. Mierzejewska H., Przybysz–Piwkova M. (red.), 1997, *Mózgowe porażenie dziecięce. Problemy mowy*, Warszawa: Wydawnictwo DiG.
8. Mirecka U., Gustaw K., 2006, *Skala dyzartrii. Wersja dla dzieci*, Wrocław: Wydawnictwo Continuo.
9. Sobaniec W., Otapowicz D., Kurowska-Zawada B., 2008, *Dyzartryczne zaburzenia mowy w korelacji z obrazem klinicznym mózgowego porażenia dziecięcego*, [w:] „Neurologia Dziecięca”, nr 34, s. 29–35.
10. Szelaż E., 2006, *Mózgowe mechanizmy mowy*, [w:] T. Górka, A. Grabowska, J. Zagrodzka, *Mózg a zachowanie*, Wydawnictwo: PWN.
11. Tarkowski Z. (red.), 1999, *Dyzartria*, Lubin: Wydawnictwo Fundacja Orator.
12. Tarkowski Z., 2003, *Diagnoza i terapia osób dorosłych z dyzartrią*, [w:] T. Gałkowski, G. Jastrzębowska (red.), *Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki*, t. 2, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

1. Ćwiczenia wspomagane technikami multimedialnymi.
2. Analiza ilościowa i jakościowa wybranych tekstów pisemnych. W analizie procesu diagnostycznoterapeutycznego wykorzystywane są autorskie materiały filmowe typowych przypadków dyzartrii u dzieci i dorosłych oraz obserwacja pacjentów na oddziałach szpitalnych.
3. Omówienie specyfiki pracy i prowadzenia dokumentacji medycznej.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty sprawdzane będą na kolokwium zaliczeniowym na koniec semestru.

Forma i warunki zaliczenia:

Kolokwium zaliczeniowe na koniec semestru:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Jednorazowa poprawa kolokwium pisemne.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	8 godzin
Udział w konsultacjach	2 godziny
Przygotowanie się do zaliczenia końcowego i obecność na zaliczeniu	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Oligofazja
Nazwa w języku angielskim:		Oligofasia
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sofia Kamińska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Łukasz Maj
Założenia i cele przedmiotu:		Oligofazja – zaburzenia poznawcze i językowe osób z niepełnosprawnością intelektualną; badanie, diagnozowanie, programowanie i organizowanie terapii logopedycznej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie informacje na temat przyczyn zaburzeń mowy w niepełnosprawności intelektualnej i zaburzeń sprzężonych.	K_W07 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie procedury postępowania logopedycznego, ma wiedzę na temat programowania i prowadzenia terapii w oligofazji.	K_W11 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi podjąć działania diagnostyczne określające przyczyny i zakres trudności językowych dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w ontogenezie.	K_U03 E.2L.U1.
U_02	Potrafi zaprojektować procedury postępowania logopedycznego w oligofazji i poprowadzić terapię.	K_U02

		E.2L.U1.
U_03	Potrafi formułować opinie, zaświadczenia i zalecenia do pracy terapeutycznej.	K_U011 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość specjalnego postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w odniesieniu do osób z niepełnosprawnością intelektualną.	K_K02 E.2L.K3.
K_02	Jest gotów do podjęcia odpowiedzialności za decyzje podejmowane na rzecz osoby niepełnosprawnej z zaburzeniami mowy.	K_U04 E.2L.K3.
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Rozwój mowy dziecka, psychologia, fonetyka i fonologia języka polskiego.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Co to niepełnosprawność intelektualna. Współczesne tendencje w oligofrenopedagogice. Cele edukacji osób z niepełnosprawnością intelektualną. 2. Przyczyny niepełnosprawności intelektualnej. 3. Kryteria i stopnie niepełnosprawności intelektualnej. 4. Narzędzia do diagnozy niepełnosprawności intelektualnej wykorzystywane do orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego. 5. Niedokształcenie czy opóźnienie rozwoju mowy. Kryteria ilościowe i jakościowe stosowane przy ocenie NORM. 6. Diagnoza psychologiczno-logopedyczna dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Arkusz pomocniczy do gromadzenia informacji potrzebnych dla celów skonstruowania wielospecjalistycznej diagnozy ucznia o różnym stopniu niepełnosprawności intelektualnej. 7. Charakterystyka zachowań językowych i komunikacyjnych pacjentów z różnym stopniem niepełnosprawności intelektualnej. 8. Charakterystyka opóźnionego rozwoju mowy u dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Nieprawidłowości w budowie i funkcjonowaniu narządów mowy u dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Ocena czynności fizjologicznych w obrębie aparatu mowy. 9. Badanie mowy czynnej w aspekcie leksykalnym, fonetycznym i gramatycznym. Badanie rozumienia mowy. Badanie komunikacji niewerbalnej. 10. Standard postępowania logopedycznego w przypadku oligofazji. 11. Wybrane metody terapeutyczne wspomagające rozwój dzieci z niepełnosprawnością intelektualną: <ol style="list-style-type: none"> a) metody wczesnej stymulacji rozwojowej: podstawy pedagogiki Marii Montessori, b) metody wspomagania ruchowego: podstawy kinezylogii edukacyjnej, podstawy logorytmiki, c) metody wspomagania umiejętności komunikacyjnych: metody komunikacji alternatywnej (AAC), d) metody wspomagania zadań edukacyjnych: metoda wczesnej nauki czytania J. Cieszyńskiej, metoda E. Gruszczyk Kolczyńskiej, metoda 18 struktur wyrazowych Kujawy i Kurzyny. 		
Literatura podstawowa:		

1. Błęszyński J. Kaczorowska-Bray K. (red.), 2012, *Diagnoza i terapia logopedyczna osób z niepełnosprawnością intelektualną*, Gdańsk: Harmonia Universalis.
2. Jęczeń U., 2012, *Symptomy oligofazji w upośledzeniu umysłowym*, [w:] S. Grabias, Z.M. Kurkowski (red.), *Logopedia. Teoria zaburzeń mowy*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
3. Jęczeń U., 2015, *Postępowanie logopedyczne w przypadku oligofazji*, [w:] S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak (red.), *Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego*, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 267–282.
4. Minczakiewicz E. M. (red.), 2001, *Komunikacja, mowa, język w diagnozie i terapii zaburzeń rozwoju u dzieci i młodzieży niepełnosprawnej*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej.
5. Walczowska-Dutka M., (2005), *Program nauki komunikacji dla dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi*, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.

Literatura dodatkowa:

1. Bilewicz D., Józwiak M., Kałużna D. i in., 2008, *Arkusze pomocnicze do gromadzenia informacji potrzebnych dla celów skonstruowania wielospecjalistycznej diagnozy ucznia o różnym stopniu niepełnosprawności intelektualnej*, [w:] „Rewalidacja”, nr 1(23).
2. Głodkowska M., 1999, *Poznanie ucznia szkoły specjalnej. Wrażliwość edukacyjna dzieci upośledzonych w stopniu lekkim. Diagnoza i terapia*, Warszawa: WSiP.
3. Minczakiewicz E., 2002, *Jak pomóc w rozwoju dziecku z Zespołem Downa*, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia wspomagane technikami multimedialnymi. Analiza ilościowa i jakościowa wybranych tekstów pisemnych. W analizie procesu diagnostycznoterapeutycznego wykorzystywane są autorskie materiały filmowe typowych przypadków dyzartrii u dzieci i dorosłych oraz obserwacja pacjentów na oddziałach szpitalnych. Omówienie specyfiki pracy i prowadzenia dokumentacji medycznej.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Kolokwium zaliczeniowe: W_01, W_02.

Opracowanie opinii logopedycznej dla pacjenta z oligofazją: W_01, U_01, U_03.

Zaplanowanie ćwiczeń i opracowanie konspektu zajęć dla pacjenta z oligofazją: W_02, U_02, U_03, K_01.

Rozmowa, dyskusja podczas każdego zajęcia: W_01, W_02, U_03, K_01, K_02.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem podejścia do zaliczenia końcowego jest pozytywne zaliczenie częściowych zadań.

Kolokwium pod koniec semestru w formie testu.

Kryteria oceniania:

- 0-50% – niedostateczna (2,0);
- 51-60% – dostateczna (3,0);
- 61-70% – dostateczna plus (3,5);
- 71-80% – dobra (4,0);
- 81-90% – dobra plus (4,5);
- 91-100% – bardzo dobra (5,0).

Dopuszczalna jest jednorazowa poprawa oceny niedostatecznej z końcowego zaliczenia, jednak nie więcej niż na ocenę dobrą.

Ocena inna niż niedostateczna z zaliczenia końcowego nie ulega poprawie.

Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	8 godzin
Udział w konsultacjach	2 godziny
Przygotowanie się do zaliczenia końcowego i obecność na zaliczeniu	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Zaburzenia mowy w demencji
Nazwa w języku angielskim:	Speech disorders in dementia	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sofia Kamińska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Sofia Kamińska
Założenia i cele przedmiotu:		Językowe i niejęzykowe obszary zaburzeń w funkcjonowaniu człowieka z chorobami neurodegeneracyjnymi, podstawy gerontologii.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie patomechanizmy i symptomatykę zespołów chorób neurodegeneracyjnych. Student zna paradygmaty objawów językowych w poszczególnych typach demencji.	K_W08 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie logopedyczne procedury postępowania diagnostycznego w przypadkach demencji: zna cele i zasady prowadzenia terapii logopedycznej osób z zaburzeniami mowy w przebiegu zmian demencyjnych na wszystkich etapach choroby.	K_W05 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi określić objawy i dynamikę zaburzeń językowych w poszczególnych schorzeniach neurodegeneracyjnych.	K_U02 E.2L.U1.
U_02	Potrafi przeprowadzić badanie logopedyczne i zaprogramować	K_U03

	przebieg terapii logopedycznej osoby z demencją przy wykorzystaniu danych z najnowszych metod stosowanych w diagnostyce wielospecjalistycznej.	E.2L.U1.
U_03	Potrafi współpracować z neurologami, psychiatrami, neuropsychologami instruktorami terapii zajęciowej, rehabilitantami i pracownikami socjalnymi.	K_U07 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest przekonany o potrzebie wielospecjalistycznej opieki nad osobami z zaburzeniami mowy i słuchu.	K_K02 E.2L.K4.
K_02	Jest gotów troszczyć się o poszanowanie godności osób z zaburzeniami mowy i słuchu oraz zasad etyki zawodowej.	K_K04 E.2L.K4.
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z anatomii, psychologii, językoznawstwa i afazjologii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe informacje na temat demencji i jej typów, klasyfikacji zjawisk. 2. Choroby zwyrodnieniowe mózgu. 3. Specyficzne i niespecyficzne zachowania językowe osób w demencji. 4. Kryteria różnicowania zaburzeń językowych względem innych deficytów neuropsychologicznych i neurologicznych osób w demencji. Współpraca z innymi specjalistami. 5. Zaburzenia mowy w otępieniu alzheimerowskim (obraz kliniczny otępienia alzheimerowskiego, dynamika zaburzeń mowy w otępieniu alzheimerowskim – w fazie łagodnej oraz umiarkowanej, objawy wiodące, bariery komunikacyjne w kontakcie z chorym). 6. Standard postępowania logopedycznego w przypadku demencji. 7. Programowanie terapii dla osób w demencji. 8. Cele i zasady prowadzenia terapii logopedycznej osób z zaburzeniami mowy w przebiegu zmian demencyjnych na wszystkich etapach choroby. 9. Podstawowe metody pracy logopedy w ramach terapii pośredniej (formami pracy z opiekunem osoby chorej) i terapii bezpośredniej (formami stymulowania aktywności językowej chorego w warunkach otępienia – w stadium łagodnym i umiarkowanym). 10. Analiza wypowiedzi osób w demencji. 11. Alternatywne formy pracy z osobami w demencji. 12. Metody wspomaganie komunikacji osób w demencji. 13. Przygotowanie pomocy terapeutycznych do pracy indywidualnej i grupowej z osobami w demencji. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Domagała A., 2007, <i>Zachowania językowe w demencji. Struktura wypowiedzi w chorobie Alzheimera</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 2. Domagała A., 2015, <i>Narracja i jej zaburzenia w otępieniu alzheimerowskim</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 3. Leszek J., (red.), 2003, <i>Choroby otępienne. Teoria i praktyka</i>, Wrocław: Continuo. 		

4. Potocka-Pirosz K., 2020, *Zaburzenia mowy we wczesnej fazie choroby Alzheimera*, Warszawa: Wydawnictwo UW.
5. Tłokiński W., Milewski S., Kaczorowska-Bray K. (red.), 2018, *Gerontologopedia*, Gdańsk: Harmonia.

Literatura dodatkowa:

1. Borkowska A., E. M. Szepietowska (red.), 2000, *Diagnoza neuropsychologiczna. Metodologia i metodyka*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
2. Dobroszycka, W., Leszek, J., 2007, *Aspekty diagnostyczne i terapeutyczne neurozwyrodnienia w chorobie Alzheimera, otępieniu, starzeniu*, Wrocław: Wydawnictwo Continuo.
3. Marczevska, H., Osiejuk, E., 1994, *Nie tylko afazja... O zaburzeniach językowych w demencji Alzheimera, demencji wielozawałowej i przy uszkodzeniach prawej półkuli mózgu*, Warszawa: Wydawnictwo Energeia.
4. Pużyński S, Wciórka J. (red.), 2000, *Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICS-10. Opisy kliniczne, wskazówki diagnostyczne*, Kraków-Warszawa: Vesalius.
5. Sadowski B., Chmurzyński J. A., 1989, *Biologiczne mechanizmy zachowania*, Warszawa: PWN.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład multimedialny wzbogacony nagraniami video przypadków klinicznych.

Ćwiczenia laboratoryjne: prezentacje multimedialne, analiza dokumentów i nagrań, dyskusja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Bieżąca ocena na zajęciach (wypowiedzi odnoszące się do literatury przedmiotu), aktywny udział w dyskusjach i kolokwium pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach laboratoryjnych

30 godzin

Samodzielne przygotowanie się do zajęć

10 godzin

Samodzielne przygotowanie się do kolokwium

10 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego	
Nazwa w języku angielskim:	Central auditory processing disorders	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Adrianna Urban-Rafałek	
Założenia i cele przedmiotu:	Trudności komunikacyjne wynikające z centralnych zaburzeń słuchu. Prowadzenie terapii CAPD.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie główne przyczyny centralnych zaburzeń słuchu. Zna wpływ centralnych zaburzeń słuchu na rozwój języka i mowy.	K_W02 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie metody terapii osób z centralnymi zaburzeniami słuchu.	K_W05 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie informacje na temat stosowania oprogramowania komputerowego w diagnostyce i terapii zaburzeń centralnego przetwarzania słuchowego.	K_W06 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi wyjaśnić wpływ centralnych zaburzeń słuchu na rozwój języka i mowy.	K_U01 E.2L.U1.
U_02	Potrafi ocenić zakres sprawności językowych i komunikacyjnych osób	K_U11

	z centralnymi zaburzeniami słuchu.	E.2L.U1.
U_03	Potrafi dostosować rodzaj interwencji do potrzeb pacjenta.	K_U12 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K01	Jest gotów do podjęcia rehabilitacji osób z centralnymi zaburzeniami słuchu.	K_K03 E.2L.K4.
K_02	Ma świadomość konsekwencji społecznych wynikających z centralnych zaburzeń słuchu.	K_K01 E.2L.K4.
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość terminologii związanej ze sprawnościami słuchowymi, językowymi i komunikacyjnymi człowieka.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Znaczenie słuchu w rozwoju człowieka. 2. Funkcje słuchowe niezbędne w zakresie percepcji mowy. 3. Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego (CAPD): <ol style="list-style-type: none"> a) definicje, b) objawy CAPD, c) diagnoza CAPD, d) terapia CAPD, metody rozwijające umiejętności słuchowe dziecka (m.in. Indywidualna Stymulacja Słuchu K. Johansena IAS, Metoda Tomatisa, Wernkego, Neuroflow). 4. Logopedyczny trening słuchowy. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Furtak-Muzyka E. (red.), 2015, <i>Surdologopedia. Teoria i praktyka</i>, Gdańsk: Harmonia. 2. Kruczyńska-Werner A., 2018, <i>Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego – aktualne możliwości terapii dostępne w Polsce</i>, [w:] „Logopedia”, nr 47/1, s. 231–245. 3. Kurkowski Z. M., 2013, <i>Audiogenne uwarunkowania zaburzeń komunikacji językowej</i>, Lublin: UMCS. 4. Thomatis A., 1995, <i>Ucho i śpiew</i>, Lublin: UMCS. 5. Urban-Rafałek A., 2022, <i>Sposoby przetwarzania słuchowego i lateralizacja słuchowa osób z ASD</i>, [w:] „Logopedia” 51, nr 2, s. 293–306. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dajos-Krawczyńska K., Piłka A., Jędrzejczak W., Skarżyński H., 2013, <i>Diagnoza zaburzeń przetwarzania słuchowego – przegląd literatury</i>, [w:] „Nowa Audiofonologia”, nr 2(5). 2. Kruczyńska A., Kurkowski Z. M., 2012, <i>Centralne procesy przetwarzania słuchowego u dzieci kształconych i niekształconych muzycznie a wyniki w nauce</i>, [w:] „Nowa Audiofonologia”, nr 1(3). 3. Senderski A., 2002, <i>Diagnostyka centralnych zaburzeń przetwarzania słuchowego. Algorytm postępowania diagnostycznego</i>, Materiały Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu. 4. Skoczyła A., Cieśla K., Kurkowski Z.M., Czajka N., Skarżyński H., 2012, <i>Diagnoza i terapia osób z centralnymi zaburzeniami przetwarzania słuchowego w Polsce</i>, [w:] „Nowa Audiofonologia”, nr 1(3). 		

5. Skoczylas A., Lewandowska M., Pluta A., Kurkowski Z.M., Skarżyński H., 2012, *Ośrodkowe zaburzenia słuchu – wskazówki diagnostyczne i propozycje terapii*, [w:] „Nowa Audiofonologia”, nr 1(1).
6. Statuch B., Kurkowski Z.M., 2012, *Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego a problemy w nauce u uczniów klasy II Szkoły Podstawowej*, [w:] „Nowa Audiofonologia”, nr 1(3).
7. Urban A., 2021, *Lateralizacja słuchowa a nabywanie kompetencji językowej przez dzieci z ASD*, [w:] Maciejewska A. (red.), *Narracja w diagnozie i terapii logopedycznej*, Siedlce: Wydawnictwo UPH.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacje multimedialne, ćwiczenia praktyczne, dyskusja, metoda poszukująca.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane na kolokwium końcowym.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia na ocenę to spełnienie każdego z dwóch niżej opisanych warunków:

1. Aktywność na zajęciach.
2. Pozytywne zaliczenie kolokwium (uzyskanie co najmniej 51% punktów z kolokwium).
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Poprawy: jednorazowa poprawa kolokwium na koniec semestru.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń, lektura opracowań	8 godzin
Udział w konsultacjach	2 godziny
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Komputer w pracy logopedy
Nazwa w języku angielskim:		The computer in speech therapy
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Ewa Dzięcioł
Założenia i cele przedmiotu:		Nabycie przez studentów wiedzy dotyczącej metod, technik i środków prowadzenia terapii logopedycznej z wykorzystaniem komputera.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie rolę komputera, specjalistycznego sprzętu i nowoczesnych technologii w diagnostyce logopedycznej oraz ocenie audiologicznej.	K_W06 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie metody oraz formy terapii patologii mowy wspierane komputerem oraz na techniki badawcze do oceny audiologicznej wykorzystujące komputer.	K_W05 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie informacje na temat prowadzenia terapii z wykorzystaniem komputera i nowoczesnych technologii przez logopedę.	K_W05 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi dobrać narzędzia diagnostyczne i terapeutyczne wykorzystujące komputer w programowaniu i postępowaniu terapeutycznym.	K_U07 E.2L.U1.
U_02	Potrafi wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy profilaktycznej, diagnostycznej i terapeutycznej.	K_U07 E.2L.U1.

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do ciągłego dokształcania się zawodowego oraz rozwoju osobistego z wykorzystaniem komputera.	K_K05 E.2L.K3.
K_02	Jest gotów do dokonywania oceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności w trakcie realizowania działań terapeutycznych wspieranych aplikacjami multimedialnymi.	K_K05 E.2L.K3.
K_03	Ma świadomość relacji studiowanej dyscypliny z innymi dziedzinami wiedzy, w tym z technologią informacyjną.	K_K02 E.2L.K3.
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia laboratoryjne (20 godzin)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość terminologii związanej z technologią informacyjną, umiejętność obsługi pakietu Microsoft Office oraz korzystanie z Internetu.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Multimedialne technologie informacyjne źródłem nowych możliwości wzbogacania i uatrakcyjniania warsztatu pracy logopedy. Atuty komputera. 2. Logo-Gry – zestaw gier i zabaw firmy Young Digital Planet, ćwiczących rytmikę mowy, modulację głosu, intonację oraz redukujących zaburzenia fazy wydechowej. 3. Słownik obrazkowy z zakładkami słownika migowego – urozmaicenie zajęć terapeutycznych i podnoszenie ich skuteczności w celu rozwoju zdolności komunikacyjnych dzieci. 4. Aplikacja logopedy – pakiet umożliwiający logopedzie prowadzenie dokumentacji, badań, nagrań i programowanie terapii. 5. Pakiet logopedyczny firmy eduSensus (Nowa Era) – multimedialne programy pozwalające na profesjonalną diagnozę i terapię logopedyczną w formie zabawy. 6. Korektor mowy – prowadzenie terapii jąkania przy użyciu komputera. 7. Programy firmy KomLogo wspomagające terapię logopedyczną dzieci w domu i gabinecie terapeuty. 8. Zestaw testów w formie graficznej i fonetycznej do określenia słuchu fonematycznego. 9. Przedmiotowe bazy danych z zakresu logopedii: szukanie baz, korzystanie z ich zasobów. 10. Wykorzystanie edytora tekstów, arkusza kalkulacyjnego i programu do prezentacji w logopedii. 11. Internet – przegląd stron internetowych z grami i zabawami stymulującymi rozwój dzieci. 12. Szybkie czytanie – ćwiczenia pozwalające zwiększyć tempo czytania. 13. Tworzenie pomocy logopedycznych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Bremer A., Kula R., 2010, <i>ABC użytkownika Microsoft Office 2007</i>, Videograf Edukacja. 2. Gruba J., 2005, <i>Wykorzystanie programów komputerowych w terapii logopedycznej</i>, [w:] „Logopeda”, nr 1(1), s. 83–90. 3. Gruba J., 2012, <i>Wykorzystanie technologii informacyjnej w profilaktyce logopedycznej</i>, [w:] K. Węsierska (red.), <i>Profilaktyka logopedyczna w praktyce edukacyjnej</i>, t. 1, Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, s. 122–130. 4. Siemieniecki B., 2006, <i>Komputer w diagnostyce i terapii pedagogicznej</i>, Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek. 		

Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Gruba J., 2009, <i>Technologia informacyjna w logopedii</i>, Gliwice: Wydawnictwo „Komlogo”. 2. Minczakiewicz E.M., 2008, <i>Komputer oknem na świat dzieci i młodzieży z uszkodzeniami neurologicznymi i ograniczeniami kontaktu</i>, [w:] „Rewalidacja”, nr 1(23), s. 47–53. 3. Siemieniecki B. (red.), 2008, <i>Pedagogika medialna. Podręcznik akademicki</i>, t.1, Warszawa: PWN. 4. Surowaniec J., 1995, <i>Funkcje zabaw i gier komputerowych w metodyce postępowania logopedycznego</i>, [w:] J. Ożdżyński (red.), <i>Językowy obraz świata dzieci i młodzieży</i>, Kraków: Wydawnictwo Naukowe WSP, s. 441–462. 5. Szelağ E., Szymaszek A., 2006, <i>Test do badania słuchu fonematycznego u dzieci i dorosłych</i>, Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. 6. Walencik-Topiłko A., 2005, <i>Wykorzystanie programów komputerowych w profilaktyce, diagnozie i terapii logopedycznej</i>, [w:] T. Gałkowski, E. Szelağ, G. Jastrzębowska (red.), <i>Podstawy neurologopedii. Podręcznik akademicki</i>, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, s. 1019–1027. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Ćwiczenia laboratoryjne, programy komputerowe oraz prezentacje multimedialne.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Weryfikacja efektów kształcenia (W_01,W_02, K_01, K_02) na każdym zajęciach laboratoryjnych, przygotowanie autorskiej gry/ prezentacji multimedialnej zawierającej co najmniej cztery ćwiczenia usprawniające wybrane sprawności językowe i/lub komunikacyjne w danym zaburzeniu mowy/wymowy (koniec semestru) (W_03, U_01,U_02, K_03). Oceniane będzie: kreatywność, dobór właściwego materiału językowego do wieku pacjenta i wybranego zaburzenia mowy/wymowy, poprawność sformułowania poleceń, umiejętność dostosowania zadań do określonego etapu terapii logopedycznej.	
Forma i warunki zaliczenia:	
Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów: <ol style="list-style-type: none"> a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach, b) przygotowanie autorskiej gry/prezentacji multimedialnej na określony etap terapii logopedycznej – uzyskanie z niej co najmniej 51%. Kryteria oceny: <ul style="list-style-type: none"> • 0–50% – niedostateczny (2,0), • 51–60% – dostateczny (3,0), • 61–70% – dostateczny plus (3,5), • 71–80% – dobry (4,0), • 81–90% – dobry plus (4,5), • 91–100% – bardzo dobry (5,0). 	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	20 godzin
Przygotowanie do ćwiczeń	1 godzina

Udział w konsultacjach	1 godzina
Przygotowanie pracy zaliczeniowej	3 godziny
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Wychowanie słuchowe	
Nazwa w języku angielskim:	Auditory education	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Ewa Dzięcioł	
Założenia i cele przedmiotu:	Zdobycie wiedzy na temat metod wychowania słuchowego i umiejętności ich stosowania.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie jednostki systemu językowego i reguły zachowań komunikacyjnych z uwzględnieniem wiedzy o procesach kształtowania mowy i języka i wyższych czynności poznawczych.	K_W01 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie klasyfikacje uszkodzeń słuchu oraz ich konsekwencje dla rozwoju mowy i funkcjonowania językowego człowieka.	K_W07 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie metody terapeutyczne stosowane w procedurze postępowania logopedycznego w odniesieniu do poszczególnych zaburzeń mowy i słuchu osób w różnym wieku (a zwłaszcza metody wychowania słuchowego i językowego oraz rewalidacji indywidualnej).	K_W05 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi ocenić rodzaj zaburzenia słuchu, zakres sprawności językowych i komunikacyjnych osób niesłyszących.	K_U01 E.2L.U1.

U_02	Potrafi dostosować rodzaj interwencji do możliwości i potrzeb pacjenta (z zastosowaniem właściwych protez słuchowych i metod wychowania słuchowego oraz językowego).	K_U06 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do wspierania i świadczenia pomocy opiekunom, nauczycielom dzieci z zaburzeniami mowy oraz z uszkodzonym narządem słuchu, także opiekunom osób dorosłych z takimi zaburzeniami.	K_K01 E.2L.K3.
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia audytoryjne (20 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
<p>Znajomość budowy i funkcjonowania narządy słuchu.</p> <p>Znajomość przebiegu procesu słyszenia.</p> <p>Podstawowa wiedza z zakresu psychologii i umiejętności poznawczych osób z niepełnosprawnością słuchu oraz ich umiejętności i możliwości komunikacyjnych.</p>		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Definicje wychowania słuchowego. 2. Cele wychowania słuchowego. 3. Etapy wychowania słuchowego. 4. Wychowanie słuchowe a trening słuchowy. 5. Metody i szkoły wychowania słuchowego. 6. Wychowanie słuchowe niesłyszącego dziecka – zasady, przykładowe ćwiczenia. 7. Wychowanie słuchowe – ćwiczenia wykorzystywane w czasie terapii dziecka niepełnosprawnością słuchu: <ol style="list-style-type: none"> a) długość nadawania sygnału akustycznego, b) ilość nadawanych sygnałów, c) tempo nadawanego sygnału, d) natężenie dźwięku, e) częstotliwość dźwięku, f) lokalizacja źródła dźwięku, g) rytm. 8. Program terapii audytywno-werbalnej. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cieszyńska J., 2018, <i>Neurobiologiczne podstawy rozwoju poznawczego. Słuch</i>, Kraków: Wydawnictwo Centrum Metody Krakowskiej. 2. Csanyi Y., 1994, <i>Słuchowo-werbalne wychowanie dzieci z uszkodzonym narządem słuchu</i>, Warszawa: WSiP. 3. Korzon A., 1994, <i>Wychowanie słuchowe dzieci z wadą słuchu</i>, Katowice: polski Komitet Audiofonologii. 4. Kruczyńska-Werner A., 2021, <i>Funkcje słuchowe. Diagnoza i terapia</i>, [w:] A. Domagała, U. Mirecka (red.), <i>Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Diagnozowanie i terapia zaburzeń mowy</i>, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia, s. 147–167. 5. Kurkowski Z.M., 2015, <i>Usprawnianie percepcji słuchowej</i>, [w:] S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak 		

(red.), *Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego*, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 121–129.

6. Löwe A., 1995, *Wychowanie słuchowe. Historia – metody-możliwości*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Literatura dodatkowa:

1. Krakowiak K., 2006, *Studia i szkice o wychowaniu dzieci z uszkodzeniami słuchu*, Lublin: Wydawnictwo KUL.
2. Korzon A., 1996, *Totalna komunikacja jako podejście wspomagające rozwój zdolności językowych uczniów głuchych*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej w Krakowie.
3. Perier O., 1992, *Dziecko z uszkodzonym narządem słuchu*, Warszawa: WSiP.
4. Zalewska M., 1995, *Dziecko w portrecie z zamalowaną twarzą*, Warszawa: Wydawnictwo Jacek Santorski & Co.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia – prezentacje multimedialne, praca własna studentów, filmy dydaktyczne.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty (W_01-W_03 i U_01, U_02, K_01) sprawdzone będą poprzez przygotowanie pracy zaliczeniowej – opracowanie zestawu pięciu ćwiczeń (wraz z wykazem pomocy terapeutycznych) z zakresu wychowania słuchowego dziecka z niepełnosprawnością słuchu.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia na ocenę przedmiotu: spełnienie dwóch niżej opisanych warunków:

1. Przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach.
2. Pozytywne zaliczenie pracy (uzyskanie co najmniej 6/10 punktów), która będzie przedstawiać zestaw ćwiczeń z zakresu wychowania słuchowego dziecka z niepełnosprawnością słuchu.

Kryteria oceny:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Poprawy: jednorazowa poprawa pracy pod koniec semestru.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

20 godzin

Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń

5 godzin

Udział w konsultacjach

2 godziny

Samodzielne przygotowanie się do kolokwium

8 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	35 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone
Nazwa w języku angielskim:		General genetics in speech and developmental disorders
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Agnieszka Paziewska, prof. uczelni mgr Damian Dyńka
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów wiedzy z podstaw genetyki i wad rozwojowych wynikających z uszkodzeń genomu. Nabycie umiejętności rozpoznawania zaburzeń sprzężonych, ich diagnozy i terapii.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie informacje z zakresu genetyki (w kontekście medycznych podstaw logopedii).	K_W03 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie informacje na temat zaburzeń sprzężonych.	K_W08 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi rozpoznawać zaburzenia mowy i rozwoju spowodowane uszkodzeniami określonych genów.	K_U01 E.2L.U1.

U_02	Potrafi zidentyfikować zaburzenia sprzężone, dobierać narzędzia diagnostyczne i programować terapię.	K_U03 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do refleksji nad rozwojem zawodowym.	K_K05 E.2L.K3.
Forma i typy zajęć:	wykład (15 godzin) i ćwiczenia audytoryjne (15 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu OUN, genetyki, rozwoju mowy i języka, teorii zaburzeń mowy.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Etapy i uwarunkowania prawidłowego rozwoju ośrodkowego układu nerwowego. 2. Podstawy teorii gramatyki uniwersalnej Chomsky’ego – genetyczne zaprogramowanie języka i mowy. 3. Objawy choroby genetycznej. 4. Niedosłuchy uwarunkowane genetycznie i wpływ zaburzeń słuchu na mowę. 5. Mutacje w malformacjach naczyniowych. 6. Prosty opóźniony rozwój mowy. 7. Upośledzenie umysłowe i dyslogia. 8. Zaburzenia rozwoju ze spektrum autyzmu. 9. Fakomatozy. 10. Rozszczepy podniebienia. 11. Wybrane zespoły chorobowe uwarunkowane genetycznie: zespół Downa, Angelmana, stwardnienie guzowate, zespół kruchego chromosomu X, zespół Retta, zespół Landaua-Kleffnera. 12. Diagnostyka i opieka logopedyczna w genetycznie uwarunkowanych rzadkich zespołach wad wrodzonych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Błęszyński J., 2012, <i>Medycyna w logopedii</i>, Gdańsk: Harmonia Universalis. 2. Kaciński M., 2007, <i>Neuropediatria</i>, Warszawa: PZWL. 3. Komender J., Jagielska G., Bryńska A., 2012, <i>Autyzm i zespół Aspergera</i>, Warszawa: PZWL. 4. Korniszewski L., 1994, <i>Dziecko z zespołem wad wrodzonych</i>, Warszawa: PZWL. 5. Maciejewska B., Pilarska A., Maciejewska-Szaniec Z., Kałos M., Czerniejewska-Wolska H., Reetz-Kolasińska A., Wiskirska-Woźnica B., 2015, <i>Standardy Medyczne</i>, [w:] „Pediatria”, t. 12, s. 112–116. 6. <i>Diagnostyka i opieka audiologiczna w genetycznie uwarunkowanych rzadkich zespołach wad wrodzonych – na przykładzie materiału z Katedry i Kliniki Foniatrii i Audiologii Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu.</i> 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Buchnat M., Pawelczak K. (red.), 2013, <i>Nieznane? Poznane. Zaburzenia rozwojowe u dzieci z rzadkimi zespołami genetycznymi i wadami wrodzonymi</i>, Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM. 2. Drewna G., Ferenc T., 2011, <i>Genetyka medyczna. Podręcznik dla studentów</i>, Wrocław: Wydawnictwo Urban & Partner. 		

3. Grabias S., 2015, *Standardy postępowania logopedycznego*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny, prezentacje multimedialne, filmy dydaktyczne, referaty, analiza studium przypadku.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Bieżące sprawdzanie wiedzy na ćwiczeniach, kolokwium pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w wykładach

15 godzin

Udział w ćwiczeniach

15 godzin

Przygotowanie się do zajęć

8 godzin

Udział w konsultacjach

2 godziny

Przygotowanie się do kolokwium

10 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

50 godzin

Punkty ECTS za przedmiot

2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Medyczne podstawy logopedii. Onkologia w logopedii
Nazwa w języku angielskim:		Medical basic of speech therapy. Oncology in logopedics
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		lek. med. Jarosław Dmowski
Założenia i cele przedmiotu:		Nabycie przez studentów wiedzy na temat specyfiki chorób nowotworowych obszaru twarzoczaszki, nosogardzieli i tarczycy. Poznanie przyczyn, objawów oraz metod leczenia i postępowania rehabilitacyjnego w przypadku nowotworów krtani, gardła, żuchwy, języka, nosa, ślinianek oraz jamy ustnej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie biologiczne, biochemiczne uwarunkowania chorób nowotworowych.	K_W03 E.1L.W1.
W_02	Zna i rozumie trudności językowe i komunikacyjne osób z chorobami nowotworowymi, a także zna podstawy ich rehabilitacji.	K_W08 E.1L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi rozpoznać zaburzenia mowy i słuchu spowodowane chorobami onkologicznymi.	K_U01 E.1L.U1.
U_02	Potrafi interpretować wyniki badań medycznych.	K_U09 E.1L.U1.

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i rozumie potrzebę ciągłego kształcenia.	K_K05 E.1L.K1.
K_02	Jest gotów do niesienia pomocy osobom z chorobą nowotworową.	K_K01 E.1L.K1.
Forma i typy zajęć:		wykład (30 godzin)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu anatomii i fizjologii człowieka, a zwłaszcza laryngologii i foniatrii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Onkologia – podstawowe pojęcia i metody badań. 2. Epidemiologia nowotworów złośliwych głowy i szyi. 3. Etiologia i patogenezą nowotworów złośliwych głowy i szyi. 4. Metody leczenia stosowane w onkologii w nowotworach jamy ustnej, nosogardła, krtani, przetyku i tarczycy. 5. Fizjoterapia w leczeniu nowotworów głowy i szyi. 6. Higiena jamy ustnej dla pacjentów leczonych onkologicznie. 7. Żywność w chorobach nowotworowych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Hamerlińska-Latecka A., 2015, <i>Onkologopedia: logopedia wobec chorób nowotworowych</i>, Bydgoszcz: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego. 2. Kordek R., Jassem J. (red.), 2019, <i>Onkologia. Podręcznik dla studentów i lekarzy</i>, Gdańsk: Via Media. 3. Kułakowski A., Skowrońska-Gardas A., (red.), 2018, <i>Onkologia: podręcznik dla studentów medycyny</i>, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Bień S., 1990, <i>Nowa klasyfikacja TNM dla raka w górnym odcinku drogi oddechowej i pokarmowej</i>, [w:] „Otolaryngologia polska”, vol. 44, nr 2, s. 110–115. 2. Golusiński W., Sówka M., Uczułka R., Golusińska E., Kardach H., Wegner A., Pazdrowski J., 2023, <i>Rola zespołu interdyscyplinarnego w diagnostyce i leczeniu chorych z nowotworami krtani i gardła dolnego</i>, [w:] „Otolaryngologia polska”, vol. 67, nr 4, s. 198–203. 3. Krzakowski M., Warzocha K. (red.), 2013, <i>Zalecenia postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w nowotworach złośliwych</i>, Gdańsk: Via Media. 4. Pazdur R., Wagman L.D., Camphausen K.A., Hoskins W.J. (red.), 2012, <i>Nowotwory złośliwe. Postępowanie wielodyscyplinarne</i>, Lublin: Wydawnictwo Czelej. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład tradycyjny, prezentacje multimedialne.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
W_01, W_02 – podczas kolokwium pisemnego; U_01, U_02 – podczas kolokwium pisemnego;		

K_01, K_02 – zaangażowanie podczas zajęć.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest zaliczenie kolokwium pisemnego:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godzin
Udział w konsultacjach	2 godziny
Przygotowanie się do zajęć	5 godzin
Przygotowanie się do kolokwium	13 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Seminarium licencjackie
Nazwa w języku angielskim:		Undergraduate seminar
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	10 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Marta Krakowiak
Założenia i cele przedmiotu:		Pogłębienie wiedzy na temat diagnozowania, programowania i prowadzenia terapii logopedycznej. Przygotowanie przez studenta pracy dyplomowej w zakresie logopedii.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna i rozumie informacje o nowych osiągnięciach w zakresie logopedii i dyscyplin z nią powiązanych.	K_W03
W_02	Zna i rozumie najnowszą literaturę przedmiotu z zakresu prowadzonych badań.	K_W01
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi wyszukiwać, gromadzić, analizować i interpretować materiał badawczy na potrzeby pracy dyplomowej.	K_U11
U_02	Potrafi wyszukiwać informacje bibliograficzne związane z wybranym problemem badawczym w języku polskim i językach obcych; posiada umiejętność posługiwania się aparatem pojęciowym z zakresu logopedii.	K_U14
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Ma świadomość ograniczenia własnej wiedzy i jest gotów do dalszego	K_K05

	kształcenia.	
Forma i typy zajęć:	seminarium dyplomowe (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu logopedii i nauki o języku.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Prezentacja efektów pracy – dyskusja na podstawie przedstawionych fragmentów prac dyplomowych. 2. Bieżąca konsultacja merytoryczna i językowa. 3. Weryfikacja i korekta rozdziałów pracy licencjackiej przedłożonych promotorowi. 4. Podsumowanie pracy. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Eco U., 2007, <i>Jak napisać pracę dyplomową. Poradnik dla humanistów</i>, Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego. 2. Kalita C., 2011, <i>Zasady pisania licencjackich i magisterskich prac badawczych: poradnik dla studentów</i>, Warszawa: Wydawnictwo Arte. 3. Markowski A., 2012, <i>Kultura języka polskiego: teoria, zagadnienia leksykalne</i>, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 4. Wolańska E., 2009, <i>Jak pisać i redagować: poradnik redaktora: wzory tekstów użytkowych</i>, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 5. Zbroińska B., 2002, <i>Pisz pracę licencjacką i magisterską: praktyczne wskazówki dla studenta</i>, Kielce: Wydawnictwo Akademii Świętokrzyskiej. <p>Literatura adekwatna do wybranego przez studenta tematu pracy oraz zagadnień przedstawionych w pracy dyplomowej.</p>		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Gambarelli G., Łucki Z., 1998, <i>Jak przygotować pracę dyplomową lub doktorską. Wybór tematu, pisanie, prezentowanie, publikowanie</i>, Kraków: TaiWPN Univeristas. 2. Kozłowski R., 2009, <i>Praktyczny sposób pisania prac dyplomowych: z wykorzystaniem programu komputerowego i Internetu</i>, Warszawa: Oficyna a Wolters Kluwer Polska. 3. Pajak K., 2003, <i>Poradnik dla studentów piszących prace dyplomowe (licencjackie, magisterskie)</i>, Bydgoszcz: Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego. 4. Zaśko-Zielińska M., Majewska-Tworek A., Piekot T., 2008, <i>Sztuka pisania: przewodnik po tekstach użytkowych</i>, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 5. Żebrowski W., 2006, <i>Technika pisania prac licencjackich i magisterskich: zagadnienia wybrane</i>, Olsztyn: Olsztyńska Szkoła Wyższa im. Józefa Rusieckiego. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Prezentacje multimedialne, konwersacja, dyskusja, analiza tekstów.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Efekty kształcenia będą sprawdzane w czasie zajęć, w trakcie prezentowania i omawiania poszczególnych części składowych pracy dyplomowej, na podstawie udziału w dyskusjach i w oparciu o przedkładane w ustalonych terminach poszczególne fragmenty pracy dyplomowej.		
Forma i warunki zaliczenia:		
Zaliczenie semestru 6. następuje po zaakceptowaniu przez promotora gotowej pracy licencjackiej, w której		

uwzględnione zostały wszelkie poprawki, uwagi, zalecenia i sugestie promotora.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w seminarium licencjackim	30 godzin
Konsultacje	10 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć; praca własna nad tekstem pracy dyplomowej	100 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	140 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	10 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UwS
Nazwa w języku angielskim:	Midterm vocational training in the Students' Speech Therapy Centre	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Ewa Dzięcioł mgr Dominika Niemyjska
Założenia i cele przedmiotu:		Pogłębienie przez studentów wiedzy w zakresie metodologii badań logopedycznych. Doskonalenie umiejętności zawodowych w organizowaniu postępowania logopedycznego. Kierowanie zespołem studentów w organizacji zajęć i spotkań naukowych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie informacje na temat zaburzeń mowy i metodologii badań logopedycznych.	K_W01 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie klasyfikacje zaburzeń mowy, słuchu i głosu oraz specjalistyczną terminologię.	K_W07 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie zasady prawne oraz etyczne związane z wykonywaniem zawodu logopedy.	K_W10 E.2L.W1. E.3L.W2.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze

		standardu
U_01	Potrafi stosować procedury logopedyczne i audiologiczne zgodne ze standardami postępowania logopedycznego.	K_U02 E.2L.U1.
U_02	Potrafi formułować i analizować problemy badawcze, dobierać metody i narzędzia do ich rozwiązania z wykorzystaniem wiedzy z zakresu nauk humanistycznych (szczególnie językoznawczych), społecznych, korzystać z fachowej literatury obcojęzycznej.	K_U13, K_U14 E.2L.U1 E.3L.U3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do ciągłego doksztalcania się i rozwoju społecznego, zawodowego i osobistego.	K_K05 E.3L.K1.
K_02	Ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w przyszłej pracy zawodowej.	K_K06 E.2L.K3.
Forma i typy zajęć:	praktyka zawodowa (120 godzin) – obserwacje, analizy, planowanie badań i prowadzenie terapii, organizacja spotkań naukowych i udział w nich	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość zagadnień z zakresu teorii zaburzeń mowy i metodologii badań logopedycznych, umożliwiających organizowanie i prowadzenie diagnoz oraz terapii logopedycznych różnych zaburzeń mowy.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Organizacja procedury badania logopedycznego i zajęć logopedycznych – objęcie przez studentów indywidualną opieką wybranych pacjentów z zaburzeniami mowy. 2. Badania audiologiczne i przetwarzania słuchowego w różnych zaburzeniach mowy – studium przypadku. 3. Rozumienie i nazywanie: opis językowego obrazu świata wybranych wyrazów w demencji, oligofazji, dyzartrii itp. – metodologia badań, opracowanie ankiet. 4. Opracowanie ilościowe i jakościowe materiału badawczego zebrane w różnych zadaniach (przy współudziale studentów 1., 2. semestru studiów). 5. Organizacja spotkania naukowego (przy współudziale młodszych roczników studentów). 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Bigos K. (red.), 2022, <i>Neurologopedia w teorii i praktyce</i>, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach. 2. Grabias S., 2019, <i>Język w zachowaniach społecznych. Podręcznik socjologii i logopedii</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 3. Grabias S., Panasiuk J., Woźniak T. (red.), 2015, <i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 4. Krakowiak M. (red.), 2020, <i>Logopedia: od teorii do praktyki</i>, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach. 5. Maciejewska A., 2010, „Zwyczajnie o domu” – językowy obraz świata domu w tekstach 		

studentów, [w:] „Conversatoria Linguistica”, rocznik IV/2010, s. 34-44.

Literatura dodatkowa:

1. Kwasiborska-Dudek J., Emiluta-Rozya D. (red.), 2022, *Diagnoza i terapia logopedyczna małego dziecka z zaburzeniem ze spektrum autyzmu (ASD)*, Gdańsk: Harmonia Universalis.
2. Milewski S., Porayski-Pomsta J. (2015), *Metody i narzędzia diagnostyczne w logopedii*, [w:] M. Kurowska, E. Wolańska (red.), Warszawa: Dom Wydawniczy Elipsa, s. 25–36.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka śródroczna studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci uczestniczą w obserwacjach, dyskusjach nad formułowaniem diagnoz i programowaniem terapii, przygotowują badanie językowego obrazu świata w wybranych zaburzeniach; afazja, autyzm, oligofazja, dysartria, demencja, analizują wyniki badań, współpracują ze studentami młodszych roczników w organizacji przygotowaniu konferencji lub seminarium naukowego.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Ocena studium przypadku i zakres, sposób prowadzenia konsultacji z młodszymi rocznikami studentów (W_01-W_03).

Ocena prowadzonych przez studenta ćwiczeń logopedycznych z wybranym pacjentem (U_01, U_02).

Ocena organizacji i prowadzenia badań (nad językowym obrazem świata) oraz przygotowania spotkania naukowego (K_01, K_02).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunki uzyskania zaliczenia na ocenę: organizacja i prowadzenie zajęć logopedycznych z wybranym pacjentem, przeprowadzenie ankiet/ badań i opracowanie wyników, organizacja i udział w spotkaniu naukowym (suma otrzymanych zaliczeń powyżej 51% umożliwi studentowi uzyskanie zaliczenia z praktyki):

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w praktykach

120 godzin

Przygotowanie się do prowadzenia zajęć

15 godzin

Przygotowanie do badań, przeprowadzenie ankiet i opracowanie wyników

15 godzin

Przygotowanie referatu, wystąpienia, plakatu	10 godzin
Organizacja konferencji/seminarium naukowego	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	170 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa ciągła (logopedyczno-audiologiczna) w Poradniach audiologicznych / Praktyka zawodowa ciągła (logopedyczno-audiologiczna) w placówkach świadczących terapię osobom z zaburzeniami słuchu
Nazwa w języku angielskim:		Continuous work placement (speech therapy and audiology) in audiological clinics / Continuous work placement (speech therapy and audiology) in facilities providing therapy to people with hearing impairment
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Aldona Kocyla-Łukasiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu logopedy-audiologa. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie diagnozowania i programowania terapii audiologicznej (prowadzenia dokumentacji, układania planów terapii oraz jej prowadzenia) oraz dokonywania ewaluacji działań terapeutycznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie informacje z zakresu audiofonologii, zaburzeń Centralnego Przetwarzania Słuchowego i badań przesiewowych słuchu.	K_W02 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie zasady programowania, prowadzenia i weryfikacji terapii w przypadku zaburzeń mowy.	K_W05 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom i osobom dorosłym w placówkach świadczących terapię zaburzeń mowy.	K_W13 E.3L.W3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu

		standardu
U_01	Potrafi wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji zajęć terapeutycznych i samodzielnie wykonuje badania mowy i słuchu oraz interpretuje wyniki badań	K_U09 E.3L.U3.
U_02	Potrafi zaplanować i przeprowadzić terapię logopedyczną dostosowaną do rodzaju zaburzenia słuchu, wieku pacjenta oraz prowadzić dokumentację postępowania logopedycznego (pod nadzorem opiekuna praktyk).	K_U11, K_U14 E.3L.U4.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest przekonany o sensie i wartości działań mających na celu terapię zaburzeń mowy.	K_K05 E.3L.K1.
K_02	Jest gotów wspierać i świadczyć pomoc pacjentom z zaburzeniami mowy oraz ich opiekunom.	K_K06 E.3L.K1.
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenie praktycznych umiejętności diagnozowania i terapii, konsultacje, analizy przypadków.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
1. Znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki i psychologii umożliwiających organizowanie procesu terapeutycznego. 2. Wiedza z zakresu teorii zaburzeń mowy, postępowania logopedycznego w zależności od rodzaju zaburzenia mowy.		
Treści modułu kształcenia:		
I. Obserwacja pracy logopedy/audiologa w placówkach świadczących diagnozę i terapię audiologiczną. II. Organizacja pracy w placówkach świadczących diagnozę i terapię audiologiczną: zadania logopedy i audiologa. <ol style="list-style-type: none"> 1. Wywiad z pacjentem, rodziną, opiekunami pacjenta. 2. Bezpieczeństwo pacjenta podczas terapii. 3. Współpraca logopedy/ audiologa z pracownikami służby zdrowia (otolaryngolog, foniatra i inni). 4. Postępowanie logopedyczne w placówkach świadczących diagnozę i terapię audiologiczną: zasady, formy, metody. 5. Dokumentacja postępowania logopedycznego w placówkach medycznych. 6. Zabezpieczanie i ochrona danych osobowych pacjenta. III. Analiza postępowania diagnozy i terapii audiologicznej <ol style="list-style-type: none"> 1. Metody badania słuchu. Metody badania słuchu fonemowego i Zaburzeń Centralnego Przetwarzania Słuchowego. 2. Postępowanie logopedyczne w przypadku zaburzeń podstawowych funkcji słuchowych. <ol style="list-style-type: none"> a) Badania słuchu i podstawowych funkcji słuchowych – metody, cele. b) Formy pracy z pacjentem w zależności od zaburzenia funkcji słuchowych. c) Metody pracy z pacjentem w zależności od zaburzenia funkcji słuchowych. 3. Zasady prowadzenia diagnozy różnicowej zaburzeń słuchu. 4. Opracowanie 10 konspektów odtwórczych z obserwowanej terapii audiologicznej. 		

<p>5. Programowanie terapii: konstruowanie planu terapii, weryfikacja planu, ewaluacja planu.</p> <p>6. Opracowanie 10 konspektów – program terapii dla wybranego zaburzenia funkcji słuchowych.</p> <p>IV. Postępowanie w przypadku diagnozy i terapii audiologicznej</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Prowadzenie postępowania logopedycznego w placówkach świadczących terapię zaburzeń słuchu. 2. Przeprowadzenie terapii wybranych zaburzeń słuchu. 3. Zgromadzenie materiału do diagnozy logopedycznej w zakresie wybranego zaburzenia podstawowych funkcji słuchowych. 4. Przygotowanie opinii logopedycznej wybranego zaburzenia słuchu. 5. Opracowanie studium przypadku wybranego zaburzenia słuchu.
--

Literatura podstawowa:

1. Grabias S., Woźniak T., Panasiuk J. (red.), 2015, <i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i> , Lublin: Wydawnictwo UMCS.
--

Literatura dodatkowa:

1. Grabias S., Kurkowski M. (red.), 2012, <i>Logopedia. Teoria zaburzeń mowy</i> , Lublin: Wydawnictwo UMCS.
2. Muzyka-Furtak E., 2012, <i>Surdologopedia. Teoria i praktyka</i> , Gdańsk: Harmonia.
Logopedyczne programy komputerowe, internetowe portale i strony edukacyjne.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:
--

<p>Praktyka ciągła odbywa się w wybranej przez studenta placówce służby zdrowia pod kierunkiem opiekuna praktyk mianowanego przez dyrektora placówki, zgodnie z zasadami sformułowanymi w sylabusie i Regulaminie praktyk. Student ma prawo do konsultacji z uczelnianym opiekunem praktyk. Uczelniany opiekun praktyk ma obowiązek udzielić studentowi pomocy w rozwiązaniu problemów związanych z realizacją praktyki oraz ma obowiązek kontrolowania procesu realizacji praktyki. W ramach praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja, planowanie zajęć logopedycznych (opracowanie konspektów zajęć logopedycznych) oraz samodzielne prowadzenie zajęć.</p>
--

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

<p>Efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/niezaangażowana), ocenę udziału w dyskusjach panelowych i analizach (udział/ brak udziału), ocenę przygotowanych konspektów (ocena 2-5) oraz ocenę zajęć prowadzonych przez studenta (ocena 2-5).</p>
--

Forma i warunki zaliczenia:

<p>Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: przygotowanie, obserwacja i prowadzenie wymaganej liczby zajęć logopedycznych w poradni, opracowanie wymaganej liczby konspektów prowadzonych (10) i obserwowanych zajęć (10), pozytywna opinia uczelnianego opiekuna praktyk wyrażona stopniem (2-5).</p> <p>Poprawy:</p> <p>Brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.</p>
--

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Liczba godzin praktyki	40 godzin
Samodzielne przygotowanie się do prowadzonych zajęć, przygotowanie konspektów i analizy	8 godzin

przypadków	
Udział w konsultacjach	2 godziny
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS